

BRIEVEN

Brieven richten aan: Redactie Nijmegen en Streek
De Gelderlander Postbus 36,
6500 DA Nijmegen E-mail: redactie.nijmegen@gelderlander.nl

Bosbeheer

Het Nederrijkswald, het bosgebied tussen Nijmegen en Plasmolen, bestond na de middeleeuwen voornamelijk uit heide, struwelen en heren der eikenhakhout. Sinds die tijd hebben talloze grondeigenaren bos geplant, waardoor het het uitgestrekte bosgebied is geworden zoals we het nu kennen. Er wordt de laatste tijd door een kleine groep mensen forse kritiek geuit op het bosbeheer in het Nederrijkswald. Zij hebben duidelijk andere wensen ten aanzien van het bosbeheer.

postbus 36

Waarom krijgen ze niet gewoon hun zin?

Om die vraag te beantwoorden wil ik graag kort uitleggen hoe bosbeheerders werken. Vakkundig bosbeheer is gebaseerd op drie pijlers, namelijk het hebben van een langetermijnvisie, vakkennis en gebiedskennis. Dat een beheerder zijn gebied van haver tot gort moet kennen en dat hij zijn vak uitstekend moet verstaan zal geen verrassing zijn, maar de kern van deze vraag zit 'm in de langetermijnvisie en de vertaling hiervan naar concrete beheermaatregelen.

Het Nederrijkswald wordt druk bezocht door allerlei soorten recreanten met uiteenlopende wensen. Het herbergt een groot aantal planten en dieren, er is een breed scala aan historische erfgoed aanwezig en er wordt, of je het nu oogst of niet, hout geproduceerd. Soms lig-

gen deze functies in lijn met elkaar, maar regelmatig conflicteren ze ook. Welke bosfunctie laat een bosbeheerder dan waar prefereren? Vroeger was het misschien mogelijk voor bosbeheerders om redelijk zelfstandig beslissingen te nemen, maar dat kan en gebeurt nu niet meer. Hij moet met allerlei wensen en randvoorwaarden rekening houden. Zo heeft hij te maken met de wensen van collega's en zakelijke partners, maar ook met wensen vanuit de maatschappij. Deze zitten deels 'verpakt' in wetgeving en subsidieregelingen, maar komen uiteraard ook rechtstreeks bij de bosbeheerder als omwonenden en andere mensen hun wensen kenbaar maken. Elke bosbeheerder heeft dus een groot aantal 'klanten', wier wensen niet altijd verenigbaar zijn. Dan moet een bosbeheerder keuzes maken.

Nederrijkswald

foto Theo Peeters

Die keuzes kunnen voor elk gebied anders uitvallen, afhankelijk van de lokale omstandigheden. In een parkbos zal eerder gekozen worden voor cultuurhistorie, terwijl bij de aanwezigheid van zeldzame

planten en dieren de nadruk eerder zal liggen op de natuurfunctie. Vrijwel elke bosbeheerder probeert zoveel mogelijk 'klanten' tevreden te stellen door het bos zoveel mogelijk functies te laten vervullen.

Twee veel toegepaste bosbeheermethoden, geïntegreerd bosbeheer en Pro Silva beheer, zijn hier bijvoorbeeld specifiek voor ontwikkeld. Maar niemand krijgt dus altijd en overal zijn zin. Dat is geen 'fout' bosbeheer, want daar is pas sprake van als het beheer niet gebaseerd zou zijn op de drie genoemde pijlers. Het is simpelweg 'anders'. Ook ik kan me als privé persoon uiteraard niet altijd vinden in alle beslissingen van bosbeheerders, maar als vakman kan ik daar snel vrede mee hebben als ik weet dat de beslissingen berusten op vakkundig bosbeheer en een goede belangenafweging. Sommige mensen kunnen zich er jammer genoeg niet bij neerleggen als een beslissing voor hun de verkeerde kant is uitgevallen.

Patrick Jansen
Directeur Stichting Probos